

After the Ten Commandments: The Laws of the Covenant Code

Marty Lockshin

Torah in Motion, 2022

Right After the Decalogue

יז וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת
הַלְפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הַהָר
עֹשֵׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק.
טו וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֵתָּה עִמָּנוּ
וְנִשְׁמָעָה וְאַל יִדְבַר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן
נָמוּת. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם **אַל**
תִּירְאוּ כִּי לִבְעֹבוֹר נִסוֹת אֶתְכֶם בָּא
הָאֱלֹהִים וּבְעֹבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ **עַל**
פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ. **יז** וַיַּעֲמֵד הָעָם
מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר
שָׁם הָאֱלֹהִים.

All the people **witnessed** the thunder and lightning, the blare of the horn and the mountain smoking; and when the people saw it, they fell back and stood at a distance. “You speak to us,” they said to Moses, “and we will obey; but let not God speak to us, lest we die.” Moses answered the people, “**Be not afraid**; for God has come only in order to test you, and **in order that the fear of Him may be ever with you**, so that you do not go astray.” So the people remained at a distance, while Moses approached the thick cloud where God was.

Right After the Decalogue

יח וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי
מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: **יט** **לֹא תַעֲשׂוּן**
אֹתִי אֱלֹהִי לְכֹסֶף וְאֱלֹהִי זָהָב **לֹא תַעֲשׂוּ**
לָכֶם: **כ** מִזְבֵּחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וְזִבְחֹתַי
עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלַמֶיךָ אֶת־צֹאנֶךָ
וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכֹל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכֹּר
אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכֹתֶיךָ: **כא**
וְאִם־מִזְבֵּחַ אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה
אֹתָהּן גִּזִּית כִּי חֲרָבָה הִנֵּפֶת עָלֶיהָ
וְתִחַלְלָהּ: **כב** וְלֹא־תַעֲלֶה בָּמַעְלֹת
עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֲרוֹתֶךָ עָלָיו:

The LORD said to Moses: Thus shall you say to the Israelites: You yourselves saw that I spoke to you from the very heavens: With Me, therefore, you shall not make any gods of silver, nor shall you make for yourselves any gods of gold. Make for Me an altar of earth and sacrifice on it your burnt offerings and your sacrifices of well-being, your sheep and your oxen; in every place where I cause My name to be mentioned I will come to you and bless you. And if you make for Me an altar of stones, do not build it of hewn stones; for by wielding your tool upon them you have profaned them. Do not ascend My altar by steps, that your nakedness may not be exposed upon it.

Expanding on first/second commandments?

אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֹא
יְהִיֶּה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי.
ג לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ
מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּם מִתַּחַת
לָאֶרֶץ. ד לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
תַעֲבֹדֵם . . .

I the LORD am your God who brought you out of the land of Egypt, the house of bondage: You shall have no other gods besides Me. You shall not make for yourself a sculptured image, or any likeness of what is in the heavens above, or on the earth below, or in the waters under the earth. You shall not bow down to them or serve them . . .

And then,
Mishpatim!

א וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תָּשִׂים
לְפָנֶיהֶם. ב כִּי
תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי
שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד. . .

These are the rules
that you shall set
before them: When
you acquire a
Hebrew slave, he
shall serve six years .

..

Commentary of Rashi

ואלה המשפטים – כל מקום שנאמר:
אלה, פסל את הראשונים, **ואלה**, מוסף
על הראשונים. מה הראשונים מסיני,
אף אלו מסיני.

ולמה נסמכה פרשת דינין לפרשת
מזבח? לומר: שתשים סנהדרי אצל
המקדש

Whenever אלה "these are", is written, a new subject begins; when, however, אלה "and these are" is written, it is a continuation of the former subject. [Here we are to interpret: "And these are the laws" as teaching that] just as the former commandments were given at Sinai, so these, too, were given at Sinai!

And why is this section dealing with civil laws placed immediately after that commanding the making of the altar? To tell you that you should seat the Sanhedrin in the vicinity of the Temple.

Ibn Ezra's Ditty

אשר נותן לב לפשטים,	Someone who pays careful attention to <i>peshat</i> ,
גם בכללים גם בפרטים,	both of larger units and smaller ones,
אז יתבונן למה נכתב,	may then pose the question of why
וא"ו עם אלה המשפטים.	the letter <i>vav</i> appears in the phrase ואלה המשפטים

Commentary of Rabbi Yosef Bekhor Shor

ולפי הפשט: מאחר שעשה משה
דיינים, והעמיד שרי אלפים ושרי
מאות, אמר לו הקב"ה הרי העמדת
שופטים – ואלה המשפטים אשר
תשים לפני השופטים.

According to the *peshat*: since
Moses had appointed judges,
chiefs of thousands and hundreds,
God said to him: “Now that you
have appointed judges, here are
the laws [or perhaps “here are the
cases”?] that you should place
before those judges.

Commentary of Ramban

רצה להקדים להם המשפטים, כי
כאשר היה בעשרת הדברות הדבור
הראשון בידיעת השם, והשני באיסור
עבודה זרה, חזר וצוה את משה: כה
תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם –
שתזהירם אתה עוד שיתנו לבם למה
שראו ויזהרו במצות האלו שצויתים.

The reason why this whole section dealing with mishpatim — civil laws — is placed at the beginning [of all the Torah's laws] is: The first of the Ten Commandments dealt with the obligation of knowing of the existence of God, and the second one with the prohibition against idolatry. After that, God again instructed Moses, saying, "Thus shall you say to the Israelites: You yourselves saw that I spoke to you from the very heavens," meaning that you, [Moses] should warn them again to take to heart that which they saw, so that they will be careful to keep these precepts which I commanded them.

Commentary of Ramban (cont.)

כי אתם ראיתם – כנגד דבור
אנכי, ולא תעשון אתי – כנגד
לא יהיה לך, להשלים ענין
עבודה זרה, ואלה המשפטים
– כנגד לא תחמוד

“You yourselves saw” corresponds to the commandment, “I am the LORD your God”; “With Me, therefore, you shall not make any gods of silver” — corresponds with “You shall have no other gods,” thereby completing the subject of idolatry. Likewise, “these are the laws” corresponds to “You shall not covet.”

Second Commentary of ibn Ezra

אחר שאמרו ישראל למשה: דבר
אתה עמנו אמר השם למשה
בגשתו אל הערפל: כה תאמר אל
בני ישראל. והחל להזהיר על
אלהי הזהב, ושיכרות ברית אתם
ברדתו, שהשם לבדו יהיה להם
לאלהים, והורה המשפטים
והמצות, שיאמר להם אם יקבלום
אז יכרות ברית

After the Israelites said to Moses, "You speak to us," God said to Moses when he approached the thick cloud: "Thus shall you say to the Israelites . . ." Moses began by warning about gods of gold, and told them that he would have them enter into a covenant that the LORD alone was their God when he came back down [from Mount Sinai]. God taught Moses the laws and *mitzvot* that he should tell them that if they accept those rules and *mitzvot*, God will then enter into a covenant with them.

First Commentary of ibn Ezra

וקודם שאפרש זאת הפרשה אומר בה
כלל, שכל מצוה ומשפט בפני עצמו
עומד. גם יש כדמות סמך להדבק
הפסוקים.

והעיקר, שלא יעשה אדם חמס ויכריח מי
שהוא מעט ממנו ביכולת. והחל מהאונס
שהוא בגוף להעביד העבד

Before I begin to write a
commentary on this *parashah*, I'll set
down a general rule: each *mitzvah*
and law has independent status. But
there are also some hints of
connection between the verses.

The important principle is that
people should not oppress others
and force someone weaker than
them. So the text began with laws
about the force involved in enslaving
a slave.

Commentary of Rabbi David Zvi Hoffmann

אחרי שציווה ה' חמש מצוות
העוסקות בכבוד שמים, באות כאן
מצוות התואמות את הלוח השני של
עשרת הדברות, אלה שעניינן הוא
להסדיר את היחסים בין אדם לחברו,
היחסים האזרחיים-חברתיים,
שמטרתם להבטיח את סדרי החברה
ואת סדרי המדינה גם יחד הם
המשפטים

After the Torah provided five laws that have to do with the respect that is due to God, we find now *mitzvot* that correspond to the second tablet of the Decalogue, laws whose purpose is to regulate interpersonal relationships and establish civil and social norms that will make both society and the state safe.

Shadal (Samuel David Luzzatto)

ואלה המשפטים – משפט שם נגזר
מן הפועל, וענינו פסק דין שהשופט
גוזר, והנה לא תרצח לא תנאף לא
תגנוב אינם משפטים, אך הם שרשים
וכללים גדולים אשר אין בני אדם
צריכים ללמדם מפי השופט, כי כל
אדם מודה בהם; אבל הדינים
האמורים בפרשה הזאת הם ענפים
אשר יפול בהם חלוק הדעות, ובהם
בני אדם צריכים לשופט שיחתוך
הדין, לכך נקראים משפטים.

Mishpat is a noun formed from a verb [*shafat*, “to judge”], and it means the decision of law that a judge decrees. “Do not commit murder,” “Do not commit adultery,” and “Do not steal” (Exod. 20:13) are not *mishpatim*; rather, they are crucial root principles that people do not need to learn from a judge, for everyone acknowledges them. On the other hand, the laws that appear in this section are “branches” that are subject to dispute, concerning which people need a judge to decide the law, and thus they are called *mishpatim*.

More Rashi

אשר תשים לפניהם – אמר לו הקב"ה למשה:
לא תעלה על דעתך לומר: אשנה להם הפרק
שנים שלשה פעמים, עד שתהא סדורה
בפיהם כמשנתה, ואיני מטריח עצמי להבינם
טעמי הדבר ופירושו. לכך נאמר: אשר תשים
לפניהם – כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני
האדם. (מכילתא)

לפניהם – ולא לפני גוים. ואפילו ידעתה בדין
אחד שהגוים דנין אותו כדיני ישראל, אל
תביאהו בערכאות שלהם. שהמביא דיני
ישראל לפני גוים, מחלל את השם, ומיקר שם
עבודה זרה להחשיבה. . . (תנחומא, גיטין
פח)

WHICH YOU SHALL PUT **BEFORE THEM** – God said to Moses: Do not think of saying, "I shall teach them a section of the Torah twice or three times until it will become fluent in their mouths verbatim, but I shall not take the trouble to make them understand the reason of each thing and its significance"; therefore Scripture says, "which you shall put before them" — like a table fully laid in front of a person, with everything ready for eating.

BEFORE THEM – but not before the gentiles. Even if you know concerning one particular issue that they would rule in the same way as Jewish law would, do not bring it before their courts; for he who brings Israel's law-cases before the heathens desecrates the Name of God and pays honour to the name of the idol . . .